

Evangéliumi hírnök

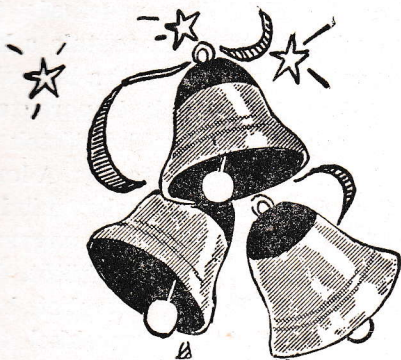
12 — 55
Rev. Major Michael
Campbell, O.
500 Temple Ave.
Cincinnati, O.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evange-
liumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

UJ ÉV – UJ REMÉNY

90 Zsolt. 4.

UJÉVI IMADSÁG.

Magasságos! . . .

Hozzád emelem ma a szívemet,
Parányi, kicsi, haszontalan hangyád.
Ha letekintesz erre a világra,
Tudom, hogy nem látsz itt lent egyebet,
Mint vért, könnyet és szörnyűséges
lármát.

Mozognak serényen a hangyanépek,
Dolgozva, robotolva, nem pihenve,
Mindig újabb és újabb terveket sző,
Töri magát a gyarló, föli elme.

Itt építenek. — Amott pedig zuznak!...
Elementáris, szörnyű, vad erővel
Semmisítik meg mindazt, ami készült
Verejtékesen, nehéz küzdelemmel.

Vad vihar dul e nagy világon át,
Patakban folyik ártatlanok vére,
Rabzolgák milliói felzokognak,
S nincs ir, nincs ir az özvegyek sebére!

Hozzád emelem ma a szívemet,
S könnyes szemem, mely annyi borzal-
mat lát,
Könyörülj rajtunk, Uram légy velünk.
Ne fordítsd tőlünk el jóságos oreád.

Te tudod, hogy mi végesek vagyunk,
Gonddal készítjük kis naptárainkat,
Nekünk egy hét, egy nap, egy perc is
fontos,
Mert hamar lepergetjük számainkat.

Ujévet irunk újabb szenvedéssel...
Köd van előttünk, sűrű, szürke köd.

A zsoltáros Isten Lelke vezetése mellett a mulandó évekről beszél. Azokról az esztendőkről, melyeknek során az 1958-ik is tovatűnt a visszahozhatatlan idők mélységeibe. Az idő kereke lassan forog s egyik esztendő a másik után tűnik le s mint egy író mondotta: "Kis szempillantások költik fel a sokszázados időt"...

Azok, akik az években előre haladtak, nem nagyon szeretik a születésük idejét emlegetni. Vannak olyanok is, kik 5, vagy többel kevesebbet mondanak, hogy az emberek előtt fiatalabbnak nézzenek ki. De bármit is legyen az ember, az évek gyorsan mulnak s közeledik mindenki részére az idő, amikor Isten előtt meg kell állni. Figyelembe kell venni Istennek ezen beszédét: "Elvégezet dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak s azu-

tán ítélet leszen". Vagy pedig az itt idézett zsoltár 4 versét. "Mert esztendő teelőtted mint a tegnapi nap mely elmúlt..."

A Mindenható Isten nincsen az esztendőkhöz kötve mint az embere. Őelőtte ezerév annyi, mint az embernek egy nap, vagy egy éjszaka. Kifejezhetjük így is: mint egy csepp víz a nagy tengerben. Isten az időnek is a teremője s mint Teremő, az idők felett is uralkodik. Őreá nincsen befolyással, de mireánk van s mikor a határákhoz érkezünk Isten akaratából, megüünk a szellemi világba.

Az ember részére a nagyon fontos és lényeges dolog, hogy itt e földön megtanulja Istentől azt, hogy "bölcs szívvel járjon", mert ellenesetben a bölcselensége és bűne az Ur Jézus Krisztus kegyelme nélkül, kárhözátára válik.

Most ennek az új évnek elején, nagyszerű és áldásos dolog lenne, ha leülnénk és komolyan meggondolnánk az Istennek hozzánk való áldásait egyenkint is. Azután megkérdeznénk önmagunktól, az elmúlt évben, mennyi időt töltöttem az imával, mennyit a Biblia olvasásával. Olvastam é jó könyveket és más keresztyén iratokat, melyek nevelő hatással voltak keresztyéni életemre? Kérdezzük meg magunkat továbbá, hogy vajjon ott voltam-é Isten népe között a templomban, ahol az Ige vasárnapról vasárnapra hangzik a lelkek nevelésére és Isten dicsőítése,

Ó, terítsd reánk kegyelmed palástját,
Mely véd, mely óv, mely melegít, beföd.

Ujévet irunk újabb szenvedéssel...
Nálad ezer év röpke pillanat, —
Tudod Uram, mi végesek vagyunk csak,
A mi életünk gyorsan elhalad.

Könnyes szemünk, mely annyi rosszat látott,
Fáradt szívünk, mely sok but érzett
Hozzád emeljük irgalmas Atyánkhoz,
Te örök ÉLŐ, Kezdet, — Végzet.

Ujévet irunk újabb szenvedéssel,
Tekints reánk, ó szánd meg életünk!
Hozd el a békét, a Te igaz békéd,
Könyörülj rajtunk! Irgalmaz nekünk!

Toronto, 1958. dec. 17.

Somogyi Gáborné

MENEKÜLÉS EGYIPTOMBA

re, vagy valahol mással voltam elfoglalva és szentségtelenítettem ezt az áldott napot? En megvallom, nem dicsekvésből, csak tanulságul, hogy Isten kegyelméből egy vasárnapot sem mulasztottam el. A múlt évben minden vasárnap valahol megjelentem az Ur házában és bizonytságot tettem Örölla. Vajjon te kedves olvasóm kiroli és miröli tanuskodtál az elmúlt évben?

Drága Testvéreim! Vegyük figyelembe, hogy csak egy marad meg az évek elmúlásával s ez az egy az amit e földön Istenért teszünk. S arra is kell komolyan gondolnunk, amit az Ur Jézus tanít: Ha az egész világot megnyerhetnénk is, de Lelkünköt elvesztjük, illetve ha a lélek a kárhozatba jut, akkor mindent elvesztetünk. Azt is vegyük figyelembe, hogy kiérdemelni üdvösségünket nem lehet. A világ összes kincsével sem lehet megvenni azt. Így neked és nekem, mindnyájunknak az Ur Jézus Megváltó vérére, érdemére és kegyelmére van szükségünk!

Ismervén sok mulasztásainkat, hanyagságainkat az elmúlt esztendőben, kérjük Istent, hogy bocsássa meg minden elkövetett bűneinket és életünk könyvében fordítsunk egy új lapra s 1959-ik esztendőben Isten segítségével olyan dolgokat jegyezzünk fel, melyek által Isten dicsőítik s országát épül.

Istenben való bizodalommal és reménységgel nézzünk az új év elé. Igéreteinkre és fogadalmainkra vigyázzunk. Ujítsuk meg azokat Isten előtt becsülettel. Nézzünk hittel Istenre s bizzuk magunkat isteni bölcsességére. Isten él és Uralkodik. Kezében tartja az egész világot. Gyülekezeteinkben hozzunk újabb áldozatokat népünk evangélizálása tekintetében. Ifjuságunkkal együtt dolgozzunk s törekedjünk gyermekeinket megtartani a magyar missziónak. Öreájuk nagy szükség van még akkor is, ha magyarul keveset beszélnek. Ez új évben, "Várjunk nagy dolgokat az Istentől, de vállalkozzunk nagy dolgokra Istenért". Legyen ez az esztendő valóban új minden tekintetben: az Urnak reménységgel és sok áldással gazdag esztendeje! S nekünk is egy Istentől megáldott esztendő!

Vér Ferencz, szövetségi elnök.

Alkonyodott. Az égbolt piros, kék, zöld és sárga színekben tündöklött a leáldozó nap fényében. A hegyek ormán már eloldozgatta szürke fátyolkévéit a fekete üstökű éjszaka. Lassan elhaltak az élénk színek. Az apró égi őrtüzek, a csillagok egymásután kigyultak. A hőség és a városi zaj elült. Nagy csendesség borult Názáret lapostetejü házaira. Csupán a szél ostora suhogott. A názáretiek már hazaérkeztek nagy fáradtan nemzetségük városából, ahova a népszámlálás miatt gyűltek össze Augustus római császár parancsára.

A hegyektől koszoruzott Názáret felett az égbolton sötét felhők emelkedtek és befedte az egész vidéket. A szél mint álmos gyermek, a hegyek lábainál aludt és később szárnyára kapott s álmosan, lomhán utnak indult Názáret felé. Utjában a fűszálak hárfáján játszadozott és a fák ágain a leveleket zörgette.

A sötét éjszakából kezdett már lassan kibontakozni a viradat és színes felsőruháját szétterítette a magasban. A csillagok kialudtak. A nap első sugaraiban fürdött a táj; a városban és egyebütt ébredezett az élet. Názáret legutolsó házából egy negyedmér földnyire széles régi épület feküdt. A nyikorgos fakilincsű ajtón a műhelyből egy köpcös termetű ember lépett ki az utra. Gond és bánat ült barázdás arcán s lankadtan fonta össze karjait és figyelve tekintett messze Judea felé. A napfény elöntötte fekete haját bozontos hosszú szakálát és a munkától elkérgesedett kezét. Sok ránc volt az arcán és sok ránc volt a viselt öltözetén is. Csupasz lábszárát a sarun átfűzött bőrszizjak övezték. Kevés ideig némán nézegette a néptelen utat és a fellegek alatt sötétlő láthatárt. Majd hátrafordult és kinyitotta az épület nagykapuját, ahonnan egy számár bandukolt ki az utra.

A számár hátán sötétes szövetekbe burkolt női személy ült, fején sima fehér lepelt lengetett a szél. Egy pillanatra felemelte halvány arcát és a szenvedéstől árnyalt szemével ő is Judea felé vetette pillantását. Aztán féltően újra letekintett a karján nyugvó kisgyermekére. Az asszony

a félelemtől reszkető szívéhez szoritotta gyermekét, mialatt egy jámbor ember kezébe vette a kötőféket és a sivatag felé indult; töretlen hittel emelte szemét a napfényes égre. Az asszony nagyranylt szemmel nézett a sivatag felé és úgy ő, mint a férfi álmélkodva tekintettek szemök irányába. A levegő megmozdult és a szél sóhajtozott a kietlen tájon.

A Názáret sötét hegyeit, a jóillatu tuja-fák és pálma-fák között fekvő fehér lapos tetejü házait már elnyelte a távolság. Elöttük a pusztaság felé vezető uton tevék kocogtak, a köveken ütemesen csattogott a körmük. A hátukon karavánok kuporogtak, akik napkeleti országokból jöttek és dél felé tartottak Egyiptomba. A lomha állatok megrakva kelet minden kincsével. Mindegyik tevé nagyszemű gyöngyöket, arany karkötőt, ékköves öveket, finom fűszereket, balzsamos olajat és illatszerekkel telt korsókat és tömlőket cipelt. Az égen a nap vakító gömbje ragyogott. A sugarak majdnem merőlegesen hullottak a kietlen pusztaságra. Néha a magasban elhuzott egy-egy fekete pont, talán saskeselyű. A végtelen láthatár szélén struccok bukkantak fel és tűntek el pillanat alatt, mint az árnyék.

Az utasok szeme égett, lélegzetük nehéz volt és forró. A tevék alig emelgették lábukat és fejük lankadtan konyult le. A karavánok pihenőre megálltak és leszállottak a tevékről, s leoldották terheiket és megetették őket. Aztán mindnyájan árnyékvető ponyva alá telepedtek. A tarisznyájukból kihúztak néhány szárított halat, préselt datolyát, száraz fűgét és árpakenyeret. Jóétvággal ettek és társalogtak.

A távolban két elmosódó alak tűnt fel, akik szintén pihenőre telepedtek és megebédeltek. Az égből szikrázva fénylet. Később a nap lecsuszott a messze távolban és alkony halvány-szín fátyolát terítette az égboltra és koromsötét éjszaka szárnya a sivatagra borult. Az ég szemei, a csillagok aludtak és az éj koronája a hold fekete felhők mögé rejtőzött. Egy sugár sem világított utjukon s a számár tétován lépdegelt a vaksötét-

ségben. A menekülők riadtan bámultak a sötétségbe. A jó Isten gondviselése alatt folytatták utjukat.

A sötétben lassan poroszkált drága terhével a szamar és némán lépdélt mellette az ember. Sokáig utaztak a sötétségben és majd a kóromsötét égbolt alján egy halvány sugár lopkodot szemeik elé. Ott nyomban megálltak és visszanéztek messze elhagyott Judea felé. A meszes-szességben vörös lángnyelvek cikáztak az éjszakában. Mária és József hallgatva és félve szemlélték a messze távolban tündöklő fényt. Az asszony megrettenve mondá: Valami ég ott. Ki tudja mitörtént ott a sötétségben! Az egy szokatlan jelenet. Az érett szép arcát befelhősítette a bánat és nyájás szemében riadva bujkált a félelem.

Názáret felől hirtelen szél kerekede.

Jubileumi Viszhang Clevelandból

Az 1958-as esztendő Clevelandon két nagyon jól sikerült jubileumi ünnepély tette emlékezetessé. Julius 9-13-ig az Amerikai Baptista Szövetség 50 éves és november 22-23-án a Fulton Rd.-i Gyülekezet 40 éves jubileuma. E néhány sor inkább az utóbbinak akar viszhangot adni és azzal kapcsolatban hálás köszönetet mondani azoknak, kik őszinte szívvvel segítettek az ünneplésben s dicsőséget adni Istennek, ki csodálatosan vezetett itt népét.

Mivel más ünnepek miatt november második felére kellett tenünk ez eseményt, nem kis gondot okozott az idő alkalmatosságának a kérdése. Az ünneplés hetének első napjaiban esősre változott s T.V. és a rádió bemondó havat is jövendőlt azon hétre. Még pénteken is esett a jeges eső, de már szombaton reggel kezdett kiderülni s a nap a felhő mögül gyakran kibujni, ami biztatólag hatott mireánk. Testvéreinket és barátainkat pedig készítette közel és távolabbról a megjelenésre. Különösen Detroit és Windsor Canada környékéről érkeztek szép számban. Vasárnap különösen olyan gyönyörű idő lett, hogy mindenki bámulta. Hétfőn reggel korán az esőnek csepegése ébresztett fel. Akaratom ellenére, Józsué bibliai hadvezérre gondol-

dett. Töredezett jajszó hallatszott és elfolytott sikoltások összeolvadó bus panasza szünődött át az éjszakán. Vajjon kik sirnak Judeában? Kérdezte az asszony és szíve összeszorult a fájdalomtól. És mindketten mondták: Jaj, az anyák sirnak Judeában! A halványszínű asszony görcsös félelemmel ragadta meg férje karját és fájdalmas hangon kiáltotta: Jaj a judeai kisgyermekeknek! Heródes halálra ítélte őket. A szomorú menekülők lihegve és szívfájdalommal folytatták utjukat és nemsokára elnyelte őket a sivatag torka.

Majd az égen kettéhasadt a sötétség fekete kárpitja és a nap tündöklő sugarakat szort a földre és a hajnal piros szárnyon szállt a menekülők útjára, távol Egyiptom felé.

—Faze—

Wallingford Conn.-i gyülekezet nevében, Rev. Juhász Imre Luth. lelkész és Salamon István Trenton N.J.-ből.

Az üdvözlőtek úgy hatottak ránk, mint nyárban a hervadt virágra a friss víz. Hálás szívvvel köszönjük az üdvözlőteket.

Minden dicsőség az Istené; a mienk pedig örök hála, hűség, szeretet, bizalom ő iránta és kitartás mind végig.

Petre Gábor

UJ ÉVRE

Nem pihen az idő mint télen az eke, egyre forog, pereg gördülő kereke. Tizenkét küllője, tizenkét hónapja, üzik, hajtják egymást, csak úgy holnap mint ma.

Hogyha egyet fordul a keréknek talpa, hátul a nyomát egy esztendő mutatja. Most is egy év elmúlt, másik jött helyébe mi jót, vagy mi rosszat hoz a magyar népre?

Ki tudna belátni a jövő titkába? Ki azon töri kicsi fejét, az csak kába. Ugy éljen az ember, hogy kárát ne lássa, hisz mindenki saját sorsának kovácsa.

Addig üsd a vasat, míg az szikrákat hány munkádban az időt üstökön ragadván. Ha így végzed dolgod, hasznod lesz belőle. Késő megbánás vár a lusta emberre.

Szilárd összetartás és hazaszeretet, légy gazdag, vagy szegény, e kettőt neveled.

Mindnyájan egy szülő gyermekei vagyunk közös legyen tehát örömünk és bajunk.

Mint hálás gyermekek, szeressük anyánkat, a mi leigázott szép magyar hazánkat. Imádkozunk érte, hogy ebben az évbe, lerázza a békót, mely őt megköttözte!

(Ismeretlen)

Emlékezetből, Vér Ferencz

AZ AMERIKAI BIBLIA TÁRSULAT jelenti, hogy az elmúlt ötesztendő alatt évente átlag 13 millió 493 ezer 463 Bibliát terjesztett ebben az országban és a hazaszolgáltatásban lévő emberek között. Ez a rengeteg Biblia 270 nyelvre van lefordítva. Ha öttel megszorozzuk e számot, akkor látjuk, hogy közel 68 millió Bibliát terjesztett a nép között a Biblia Társulat. Hol volt, vagy van egy olyan könyv, mely ily népszerűségnek örvend. Ennek magyarázata az, hogy a Biblia Isten szava az emberekhez!

tam, ki azt mondotta: "Állj meg nap Gibeonban és hold az Ajalon völgyében!" (Józs. 10:12.) hogy hadsereg győzzön az emoreusok felett. Minálunk az Ur visszatartotta a rossz időt, hogy megváltott népe itt boldogan ünnepeljen.

Hálásan köszönjük testvéreinknek általában részvétüket és közreműködésüket beszéddel, imával, zeneszámokkal, kar és más énekekkel. Az Ur nagyszerűen használt szent kezében minden egyest nagy neve dicsőségére és népének örömére.

Prédikátor tv.-ink közül ezek voltak jelen: Angus C. Hull dr. Cleveland Baptist Association titkára, Vér Ferencz szövetségi elnök, Schmidt Henry és Petre M. Adalbert Detroitból, Major Mihály Campbellből, Stumpf Lajos, Gábor Imre, Bendes István, Pascu Danila és a helyi prédikátor Clevelandból.

Üdvözlő sürgönyöket küldtek: Rev. Tatter Vilmos Chicago, Garfield N. J.-i Gyülekezet, Bridgeport Conn. Gyülekezet, Ernest, Ethel és Calvin Kish Bridgeport Conn.

Üdvözlő leveleket küldtek: Rev. Kinda Sándor Los Angeles Calif. Rev. Balla B. György New York, N.Y., Rev. Edward Orosz és Rev. Gazsi István a trentoni Bethany Baptist Church nevében, Kranyák János (csekkkel) a

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

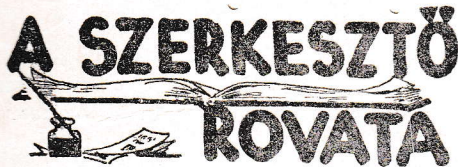
Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

“Ő ALKOTÁSAI VAGYUNK... JÓ CSELEKEDETEKRE”. Eféz. 2:10.

Az embert úgy hozzászoktatta már ez a hasznos üzleti világ, hogy minden jó és gyönyörűség lelki mögött is valami titkos önző gondolatot, vagy törekvést keres. Igaz, vannak olyan képmutató emberek, akik az Isteni szolgálatban nem lelkünk üdvösségét s az Isten országát teszik elsőbb helyre, hanem az ő egyéni előnyeiket és hasznukat keresik. Ilyenek voltak hajdan a farizeusok és zsidó papok, akiknek az Ur azt mondotta: “Olyanok vagytok, mint a befestett koporsók szépek, de belül tele vagytok undoksággal”. Ettől a képmutatástól óvta népét Mozes a pusztában, amikor azt mondotta neki: “Ne legyenek néked idegen Isteneid én előttem”. Isten fél tőn szerette népét s azt akarta, hogy mint kiválasztottja, mindenek fölött őt szeresse szolgálja.

A jó Isten nem csak a zsidó népet szerette és szereti, hanem kivétel nélkül minden népet és minden embert. Nem azért szerette és szereti az Isten az embert, érdemei kiválóságai vannak az embernek; nem azért, mintha haszna volna Istennek az emberből. Nem is azért, hogy az ember adhatna bármit is az Istennek. Mert hiszen e nagy mindenségben minden az Istené. “Enyém a föld és annak teljessége”. Jelen-

tette ki Isten az ő igéjében. Hanem azért szereti Isten az embert, mert amint az apostol mondja: “Ő alkotásai vagyunk”. Tehát Isten gyermekei s azért szeret. Ezt a szeretetét az által mutatta meg az emberekhez, hogy amikor a bűn miatt isteni képe, lelki hasonlatossága rajtunk elmosódott s majdnem teljesen elhomályosodott, Fia az Ur Jézus által lehetővé tette az Ujjászületést és ujjáteremtést az ember részére.

Az ujjáteremtést Isten azért tette Fia által lehetővé, hogy az ember jó, nemes, erkölcsös cselekedeteivel megdicsőítse az Istent. Az ujjáteremtés, ujjászületés az emberek cselekedeteiben mutatkozik meg.

Nagyon sok ember abban a téves gondolatában ringatja magát, hogy mert az Ur Jézus erre a földre alászállott és a megváltásnak nagy munkáját elvégezte, más tennivalónk nincsen, minthogy néha-néha eljárógassunk a templomba s olykor egy-egy dollárral hozzájáruljunk a gyülekezet fenntartásához. Ettől sokkal mélyebre vezet az Íge. Minden templomi szertartás és minden vasárnapi Isteni szolgálat mellett is elkárhozik az ember, ha valóban nincsen

ujjá alkotva és ujjá teremtve az Isten Lelkétől. “Ami született testből, test az. Ami született Lélektől, lélek az”, tanítja az Ur Jézus Krisztus. (Ján. 3:6.) Az ujjá alkotott embernek jó cselekedetei vannak. Mindent elkövetnek azért, hogy Istenországa felépüljön és eljőjjön erre a földre. “A jó fa jó gyümölcsöket terem” tanítja az Ur Jézus.

A jó Isten azért szerette és szereti az embereket, mert ő alkotásai vagyunk. Mindig kedvesebb az embernek az, amit ő maga kezeivel készít. A ház, amit épít, a gyümölcsös, amit ő plántált, a virágos kert, melyet ő rendezett stb. stb. mind mind kedvesebb előtte, mint azok a dolgok amit más kezek alkottak. Isten így tekint az ő általa teremtett emberre, az Ur Jézus Krisztus az ő vérén megváltott gyermekeire. Azért szeretett öröktől fogva való szeretettel, mert övéi vagyunk; azért letünk mi az övéi csodálatos alkotása és ujjá teremtése által, mert ő minket szeretett!

Testvér, ha még nem alkotott ujjá Téged az Isten, adj neki alkalmat az új esztendőben. Álj te is Isten gyermekei sorában oly cselekedetekkel, melyek által valóban megdicsőítetik az Isten!

“ NEGYVEN ESZTENDEIG ”

(Alkalmi beszéd a Fulton Rd.-i Cleveland gyülekezet 40 éves jubileumára.)

Elmondta: Major Mihály

Bibliai szöveg Neh. 9:19-21; Kor. I. 15:58.

Bevallom, hogy szabadkoztam e megtiszteltetéstől. Ajánlottam Petre szolgatársamnak, hogy erre a kiváló alkalomra kimagasló valakit kellene felszólítani, aki eleget tehetne az ünnep nagyságához mérten. Mivel semmi esetre sem akart felmenteni, imád-ságos lelkülettel el kezdtem gondolkozni azon, hogy vajjon milyen kapcsolataim is voltak nekem evvel a jubiláló testvériséggel. Pár dolgot az Ur Lelke felelevenített nálam és ezeket óhajtom most közölni Istennek idevonatkozó igéivel összefüggésben.

Véráldozat.

Ezen a világon csak egy ország van, melynek ügye oltárán véremmel áldoztam és egyetlenegy gyülekezet, melynek körében életem piros cseppfolyós részéből valamennyi lecsapódott egyik szolgálati alkalommal. Az az ország fogadott hazám és az a nemes gyülekezet pedig ez az ünneplő nép. Mindezzel persze nem akarom a “hős”-t játszani, noha mindkét eset háborus körülmények között zajlott le. A részleteket mellőzni is fogom most, mert időnk sincs erre, de ezenkívül fontosabb mondanivalóm van-

nak részetekre.

Sokkal érdekfeszítőbb arra emlékeztetni titeket, hogy értetek és Isten minden megváltott gyermekéért egykor nemcsak drágább, hanem teljesen tökéletes vér csörgedezett alá a golgotai kereszten. Ugyanerre az igazságra egy igazán kiváló prédikátor is emlékeztette hittestvéreit majdnem két ezer évvel ezelőtt. A többek közt ezeket írta Péter apostol: “Tudván, hogy nem veszendő holmin, e züstön vagy aranyon váltattatok meg...; hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtelen bárányn, a Krisztusén” (Pét. I. 1:18). Ha erre gyakrabban rágondolnánk mindnyájan, sokkal hűségesebb, boldogabb és munkásabb követői lennénk értünk halt Mesterünknek.

Hála azokért, akik itt negyven éven át igyekeztek főleg Jézusra nézni hitszemeikkel. Akik ezt tették, valószínűleg úgy érezték, mint az ihletett énekköltő:

“Mikor nézem a keresztet,
Melyen az Ur Jézus meghalt,
Semminek látszik minden bennem,
És szégyenlem nagyzasomat.

Uram vedd el büszkeségem,
S haljon meg bennem minden rossz
Krisztus is meghalt én értem,
Mindent érte feláldozok”.

De kedves barátaink is, akik ve-
lünk ünnepelnek itt, gondoljanak rá,
hogymit tett Isten Fia értök is. Ott
függött ég és föld között a kálváriai
kereszt s nem azért, hogy apró fé-
nyes keresztcskéket viseljünk nyak-
láncon vagy kabátunk kihajtóján, a-
mink ugyan magukba véve szépek; ha-
nem amint egy másik remeklelkű é-
nekíró mondta:

“Testvér, vedd fel a keresztet

S kövessük a drága Mestert.

Megtagadva önmagunkat,

Járjuk ezt a keskeny utat.”

S ha Jézusért tényleg hordani fog-
játok a megcsufoltatás és kigunyolás
keresztjét, majd így folytathatjátok
az előbbi poétával:

“Keskeny, rögös utam vége,

Beszakad a dicsőségbe,

Hol a kereszt lehull rólam,

Ott az örök szépben s jóban”.

Védelmi kísérlet.

Tudjuk, hogy egy gyülekezetnek
élete nemcsak ünneplésekből áll,
minthogy Jézus sem időzött folyton
a megdicsőülés hegyén. Hiszem és tu-
dom is, hogy sok szép ünnepeitek
voltak, jubiláló testvéreim. Aztán re-
mek sikereitek felett sokszor örül-
tetek. Fénylett felettetek a kegyelem
napja. De mint a természetben kerül-
nek napfogyatkozások, úgy akadtak
idők, mikor boldogságtok napja el-
elhomályosodott.

Jól emlékszem egy ilyen alkalomra.
Jelenlegi szolgátok akkor egy másik
népnek viselte gondját s egy ideig
nem érezhattétek s nem élvezhatté-
tek szívének értetek való dobogását.
Rendszeres vezetőtok nem volt. Már
ugy nézett ki, hogy nem sokáig bir-
játok a harcot. Szóval tettem pár va-
laki előtt, hogy jó volna sorsotokon
segíteni egy megfelelő vezető ide-
rendelése által. Nem voltam én tit-
kár, tudomásommal elnök sem s az
Ur tudja, hogy olyan és hasonló ve-
zetőkre szükség van Isten országa
ügyének még a földön. Csupán va-
lami felső sugallat indított. Ezt kö-
zösen éreztük át kedves nőmmel. De
ám hideg zuhany gyanánt hatott
ránk a vízhang. Hogy egyenesen go-

nosz érzés vagy más valami szere-
pelt itt, ennek elbírálását Istenre bi-
zom. Bár többen biztosak vagytok,
hogy az előbbi képezte e magatartás
okát. De annyi tény, hogy azon es-
ténket a sötétebbnél is sötétebb éj
Követte... Egész biztos, hogy az a
sötét szellem erőt vett volna rajta-
tok és a szent ügyön, ma örömteljes
jubileum helyett, temetési szertartás-
ra kellett volna jönnünk. Ahelyett,
hogy itten örülünk az örülőkkel, fej-
fátokra élettelen virágokból szomoru
koszorút volnánk kénytelenek elhe-
lyezni. De azért tovább imádkoztunk
értetek, ha már egyebet nem tudtunk
tenni. A többit elvégezte Krisztus-
ban az az Isten, aki hajdan is meg-
segítette népét, “negyven esztendeig”
a pusztában s azelőtt is s azután is.

Végszó.

Mostan csak egy van még hátra
és pedig az, amit olvasunk Kor. I.
15:58-ban: **Azért szerelmes atyámfia**
erősen álljatok, mozdíthatatlanul
buzgólkodván az Urnak dolgában
mindenkor, tudván, hogy a ti munká-
tok nem hiábavaló az Urban”. De fi-
gyeljük meg jól, hogy nem azt mond-
ja, hogy a ti bingótok, kártyaparti-
tok, egyházi multságotok, veszeke-
déstek, rosszakaratu kritizálástok,
hanem “a ti munkátok nem hiába-
való.” Amazok és az azokhoz hason-
ló dolgok a hiábavalóságoknál is bor-
zalmasabbak s nem az Ur népéhez
tartoznak. Munka, alkotás, fáradság,
áldozat az Urban méltó hozzánk.

Mikor egy briliáns misszionárius-
nak (American Baptist) felajánlott
az egyik amerikai olajtársulat előbb
\$3000-t, aztán \$7000-t s aztán \$10,

000-t és nem fogadta el az állást, azt
kérdézték tőle: “Hát \$10.000 sem e-
lég?” Azt felelte, hogy az összeg e-
lég nagy, de nem a munka. Szóval
Isten munkája mindennél nagyobb
és fontosabb s végezzük azt mind-
nyájan, míg alkalom van rá, sőt á-
ron alul is érdemes azt megvenni.

HIREK

Biztos forrásból vettük tudomásul
azt az örömdetes hirt, hogy Néhai
Dr. Tersztyánszky Vilmos Testvérünk
felesége, született Udvarnoki Erzsé-
bet és Szegedi György Testvérünk
dec. hó 18.-án New Yorkba megér-
keztek. Örömdünk érkezésüknek s
S Urunk áldását kívánjuk reájuk eb-
ben az uj hazában.

Ifju Molnár Károly Testvérünk egy
félév óta lelkipásztora a tarzani (Ca-
lif.) Baptista gyülekezetnek. Hirsze-
rint az első negyedév alatt 9 lelket
merített alá a hullámsirba. A gyüle-
kezetének felekezeti iskolája is van,
melyben feleségével együtt dolgozik
szorgalmasan. E rövid idő alatt a
gyülekezeti élet nagyszerű lendület-
tel halad előre. A gyülekezet tagjai
szeretettel veszik körül e fiatal há-
zaspárt. Gratulálunk Testvéreinknek
s Isten áldását kérjük további mun-
kájára.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

KEDVES TESTVÉREINK!

Szeretettel állunk minden Testvérünk és honfitársunk szolgálatára
magyarországi hozzátartozóik megsegítésében.

PÉNZÁTUTALÁS, Magyarországra és a világ minden részébe.

IKKA — TÜZEX, vámmentes csomagok küldése magyar és csehszlovák te-
rületen élő hozzátartozók részére; szabadvásztású árucikkek.

GYÓGYSZER- rendelések a világ minden részébe.

ÉLELMISZER, AJÁNDÉK és RUHACSOMAGOK nagy választékban küld-
hetők rendkívül olcsó árban. Használt és új holmik!

VILÁGHÍRÚ svájci órák. Ajándékozzon márkás svájci óráit!

FIGYELEM! FONTOS! Intézetünk teljes garanciát vállal.

COMPLETE HUNGARIAN TRANSPORT CO.

191 Augusta Ave, Toronto, Ont. Canada. — Tel: EM 2-4047

Magyarul levelezünk! - Kérje részletes árjegyzékünket! - Vidékiek írjanak!

MIT HOZ A JÖVŐ?

“Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.” (Zsid. 4:16.)

Montrealból első alkalommal voltunk az amerikai testvérek konvencióján. Felejthetetlen élmény volt részünkre, mert megláthattunk sokakat azok közül, akikkel másképpen a földi életben nem találkozhattunk volna; akikkel lélek által egyek vagyunk, egy célért harcolunk s imádkozunk, hogy egy napon együtt lehessünk a Mennyei Atyánk országában.

Értékes előadások, prédikációk — melynek egy részét már le is közölte az E. H. — tették áldásossá ezt az alkalmat.

Azonban az őszinteség okáért meg kell említenünk azt is, hogy sok emberi gyengeségeket is láttunk, aminek nem kellene úgy lenni. Egy azok között, hogy úgy a tárgyalások, mint a prédikációk ideje alatt, (A kis teremben) oly zajosan viselkedtek a hátsó részekben, hogy alig lehetett hallani valamit. Az angol testvérektől ezen a téren sokat tanulhatnánk.

A multa való visszatekintés mély hálára és megalázkodásra készítette az embert, mert megérezhettük, hogy a l a k i k dolgoztak, imádkoztak reménykedő hittel, hogy nekünk ma az Evangélium magyar nyelven prédikáltassék.

De nehéz teherként nehezedett az ember lelkére az a nagy kérdés: mit hoz a jövő?! Sajnálattal láttuk, hogy erre a kérdésre nem is próbált a konferencia választ találni érdemlegesen. (Azonban tudjuk, hogy úgy egyének, mint bizottságok, valamint gyülekezetek is állandóan felszínen tartják és foglalkoznak a dolgokkal.)

Félelem fog el, ha a jövőre gondolunk, mert a bizonytalanság felhői, a gazdasági ügyeinknek jól rendezése nem oszlatja el. Tudjuk, hogy a végzetünknek egy részét nem kerülhetjük el; a második és a harmadik generáció nagyobb részét elvesztjük a magyar lelkimunka részére. Angol nyelvű iskolákban neveljük őket és így nem várhatjuk, hogy magyarul gondolkozzanak. Az idők és kihullnak lassan sorainkból. Nem-

csak a prédikátorokra gondolunk, hanem a fundamentomot képező gyülekezeteink tagjaira is. Pedig igen sok azoknak a magyaroknak száma, kiknek magyarul kellene még az Örömhirt prédikálni.

Szomorúsággal tölt el bennünket az is, hogy meg van keményedve az emberek szíve; az anyagi jólét között nem érzik a megtérés szükségességét. Új utakat, módokat kellene találni, (vagy visszamenni a régihez) hogy hozzájuk juthassunk és megmutathatnánk (megmondani könnyű) nekik a megtérés szükségességét.

Ezekről többet kellett volna tanácskozni.

Az elmúlt pár évben közénk jött magyar testvérek új erők forrásai lehetnek, ha idejében értékesítjük azokat. De azoknál máris kezd az emberi természet felszínre kerülni: ha a kezdet nehézségei elmaradnak; az amerikai-canadai életmód rossz szokásait ők is átveszik. Ha azt halljuk, hogy nincsen idő imaórákon résztvenni, mert birkózó és más kétes értékű sportmeccseken kell részt venni, akkor újabb aggodás fog el. Sokan máris angol gyülekezethez mennek azzal a megokolással, hogy ott hamarabb tanulnak angolul. Ez is egy ok a felelőség alól való kitérésre.

És így minden kezdődik előlről.

De a gyengüléseinknek oka nem mindenkor az elöregedés és az elangolosodás, hanem, hogy sok dolgokban izetlen sókká váltunk. Sok dolgokban reánk is illik az Ur mondása: ...Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kutakat ássanak; és repedezett kutakat ástak, amelyek nem tartják a vizet. (Jer.2:13.)

Amikor azt látjuk, hogy templomaink alsó termeiben (magyar, de leginkább angol gyülekezeteinkre gondolok) sportpályákat rendeznek be; amikor védik a sörivás gyakorlását, (egészségi szempontból) és a táncolásban nem látnak semmi károcsat a lelkiéletre nézve; amikor szükségessé válik a templomok mellékhelyiségeiben a “no smoking” tiltó táblát kitenni: akkor eljött az ideje, hogy megálljunk és gondolkozzunk: Mit hoz a jövő?!

Ha az ifjainkat úgy akarjuk megmenteni, hogy mindent megengedünk nekik; már régen el is vettük őket, mert a lelki szabadságunk szabadossággá aljasult. “Nem lehet két urnak szolgálni...” Ha nem változtathatjuk meg a helyzetet; de legalább ne támogassuk, mert akkor alkalmatlanokká válunk arra, hogy embereket hozhassunk a megtérésre.

Eljött az ideje, hogy úgy egyén, gyülekezet, mint **Egyház**: meghatározzuk, hogy mi a **Bűn**: melyek azok a cselekedetek, amik kirekeszthetnek bennünket az Isten országából. Hogy ne mondhassa a “világi” ember — okkal — ha hivatgatjuk őket, hogy: azok se sokkal jobbak nálunknál.

Elődeink drága örökséget bízta reánk, ne bánjunk azzal tékozlófiu módjára; hisz örökéletünk függ attól.

Ez a konferencia számadás volt a múlt cselekedeteiről; mostantól fogva szántsunk új ugarakat, hogy az Ige magvai jó talajba hullhassanak.

Erőtlenységünk teljes tudatában felkivánczik lelkünk a fohász: Mennyei édes Atyánk! A multa se- gítségünk voltál, pedig akkor is érdemtelenek voltunk kegyelmedre; érdemtelenek és erőtlének; mégis használhattál a lelkeknek a bűntől való megmentésében.

Ha a jövőbe nézünk, félelem fog el, mert az ellenség erős és mi mindig gyengébbek leszünk testileg és így hitünk is gyakran meginog. Könyörgünk Hozzád új erőért, hitért, bátorításért. Az új problémák megoldásához Te adj bölcs szívet, hitet, amely nem az ellenség nagyságára néz, hanem Tereád, ahonnan jó a mi szabadításunk. Az Ur Jézus érdeme- ért hallgassál meg. Ámen.

1.

Uram: ments meg minket,
Félelem vett körül.
Hajónk vihar tépi,
Nélküled elmerül.
Ő szól: Ne féljetek
Ti kicsinyhitűek,
S egy szavára eláll
A dúló fergeteg.

2.

Fogadott hazánkban

Félszázados multunk;
Mint emberek eddig
Oly sok terhet hordtunk.
Bűn dühöngő árja
Dult felettünk nagyon;
De áldásban is volt
Részünk itt gazdagon.

3.

Érdemünk bár kevés
Mégis arra kérünk:
Mennyei jó Atyánk,
Áldd meg magyar népünk!
S ha hintjük az Ige
Magvát bármily nyelven
Áldásod esőjét
Adjad reánk bőven.

Montreal.

Vajda Pál.

MISSIÓ MEZŐKRŐL

TRENTON N. J.

Lelkipásztor: Orosz Attila.

Vagy ötven éve, hogy pár hívő család, a trentoni magyar Baptista gyülekezetet elindította. Fáradozásuknak meglelt az eredménye, miszerint rövid idő alatt szép számú gyülekezetté nőtt, a pár család kezdeményezése.

Az ötven év alatt új nemzedék nőtt a gyülekezetben, melynek nagyobb része már nem is beszél magyarul. S ezért már évek óta magyar és angol nyelven van hirdetve az evangélium a szószékről. Továbbá, van egy nemkedvező körülmény a gyülekezetre nézve és ez az, hogy közvetlen a szomszédságban van egy angolnyelvű Baptista gyülekezet s ezért már évekkel ezelőtt, erős volt a vágy, hogy megfelelőbb helyre költözzön a magyar gyülekezet. A problémák megoldására már hónapokkal előbb elhatározta a gyülekezet, hogy a meglévő templomot eladja és a gyülekezet nevét is megváltoztatja. Október 12.-én, az Istentisztelet után, a szavazatok szerint gyülekezetünk a "Bethánia" nevet választotta. Egy szép program és Istentisztelettel egybekötve, nov. 15.-én felavatott és hivatalosan elfogadott. A felavatási program főszónoka, Rev. Joseph Heartberg, a N.J. Baptista Convention főtitkára volt. Beszéde elején mondtta, hogy név felavató beszédet soha nem tartott. "Mit is tudnék mondani?" kérdezte önmagát. És amit mondott, a Bibliai Bethániában történt eseményekkel kapcsolta össze gyönyörűen. Rev. Gazsi István a megnyitó imát mondotta, Rev. W. Benson, a szent írásból Rom 8. részéből olvasott fel. A program lélekemelő volt, közös énekek és zene amit Salamon József testvér vezetett, szinte áradozott az öröm és lelkesedéstől. A gyermek énekkar mint rendesen, kedvesen énekelt, Isten dicsőítésére s a gyülekezet örömére. Az üdvözlő beszédet gyülekezetünk prédikátora, Rev. Orosz Attila tartotta., Mrs W. P. Bikacson szólót énekelt. Az üdvözetek, úgy a helybeli

amerikai, mint a környéki magyar Baptista gyülekezetek prédikátorai által ro-

konszenvesek és buzditóak voltak.

Döbrönte János

EMLEKEIM A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA MISSIÓBÓL

Irta: HARASZTI SÁNDOR dr., a Budapesti Baptista Szeminárium
volt helyettes igazgatója.

(Folytatás)

Vidéki lelkészek mellék foglalkozása.

Nem említem itt az olyan eseteket, mikor lelkészek kénytelenek voltak mellékfoglalkozást vállalni, hogy megélhetésüket biztosítsák. Ez a magyarországi baptista misszióra éppen annyira jellegzetes kényszerűség, mint az amerikai és kanadai nemzetiségű baptista misszióra. Igen sok magyarországi lelkipásztor művelt egy kis földet, tenyésztett és hizlalt egy-két malacot, tartott baromfit, tehenet, méheket, hogy egy kis mellékes keresete legyen a nagy családnak. Ami csak jövedelemkiegészítésnek volt szánva eredetileg, az később igen jó segítség lett nem egy esetben, ha azt kellett a kommunista hatóságok előtt bizonyítani, hogy az illető lelkész dolgozó tagja a társadalomnak. A kommunisták ugyanis a lelkésséget nem tekintik munkának és a teológiát nem tekintik tudománynak.

Gyermekeik tanulása

Lőrincz Imre kecskeméti lelkipásztor Lukács nevű fia úgy nyert felvételt a Budapesti Orvostudományi Egyetemre, hogy a fia igazolta, hogy édesapja tagja a kecskeméti méhészek szervezetének. Mészáros Lajos berettyóújfalusi lelkipásztor Lajos nevű fiát úgy vették fel a Debreceni Orvostudományi Egyetemre, hogy igazolni tudta, hogy kétkeze munkájával saját földjét műveli a város határában. Máskor ez sem használt: Kovács Imre biharugrai (jelenleg gyulai) lelkipásztor érettségizett fiát annak ellenére elutasították az egyetemről, hogy az apa tudott földműves kétkézi munkát igazolni. Meg is mondták a fiúnak nyíltan, hogy baptista lelkész fia ne számítson orvosi diplomára. Sok függött ezért a helyi viszonyoktól és egyes tisztviselők jó vagy rosszindulatától is. Meláth József pécsi lelkipásztor egyik fia pl. orvosnak tanult, a másik jogot végzett, noha az apjuknak nem voltak

földműves érdemei, és "csak" lelkész volt. Sáhó Miklós békési lelkipásztor fia ezzel szemben még gimnáziumba sem került be és kénytelen volt asztalosnak tanulni. Szerencsésebb volt Gábos Imre, akinek a fia, Imre, nemcsak hogy felvételt nyert a Budapesti Orvostudományi Egyetemen, de sőt Kiss Ferenc (nem baptista, de bibliai hitvalló keresztyén) orvosprofesszor támogatásával tanársegédkinevezést is nyert a professzor vezetésével álló Anatomiiai Intézetben. Idősebb Gábos Imrének egyébként szintén volt egy mellékjövedelme, egy virágüzlet Budán, a Horthy Miklós Körtéren. A virágüzletet Gábosné vezette mint elárusító, Gábos Imre pedig a virágok beszerzését és kerteszetében való termesztését intézte. Emellett 1950-ig mint laikus prédikátor működött a Budapest XIII. Váci-uti Baptista Gyülekezetben. Ekkor gyülekezetétől és a magyarországi baptista közösségtől megvált, bár egy kb. 15 tagot számláló kis csoportnak továbbra is lelki gondozója maradt titokban...

Lelkipásztori avatásom

A történeti hűség kedvéért mint tényt említem meg, hogy engemet a Budapest, Váci-uti Baptista Gyülekezet rendelt ki a lelkipásztori szolgálatra, miután egy évet mint segédlelkészi gyakorlatot töltöttem el ebben a gyülekezetben. Avatásom 1944. április 23.-án történt, ugyanazon napnak délutánján, mikor elsőszülött fiunk, József született. Óriási nehézségekbe került bejutnom Budapestre a lelkészi felavatásomra. Ez időtájt ugyanis feleségem édesapjánál, Bán Gábor baptista lelkipásztornál laktunk Ócsán, Budapesttől 30 km-re, mivel az amerikai légibombázások igen veszélyessé tették a Pesten való tartózkodást. Nagyon sokan költöztek akkoriban Pest-környéki falvakba. Mikor befelé utaztam a vonaton

Pestre, a vonat óriási késéssel indult, mert az ország különböző vidékeiről bombázásokat jelentettek. Végül is Ócsa és Budapest között a nyílt pályán leállt a vonat, az utasok pedig a szomszédos kukoricásba menekültek, köztük én is, ugyanis a repülőgépek felettünk szálltak el Budapest bombázására. Késő délután lett, mire beértünk a Nyugati pályaudvarra. Innen még villamoson kellett a gyülekezethez utaznom.

A gyülekezetben már várt rám az **avató bizottság**: Dr Somogyi Imre, magyarországi baptista gyülekeze-

tek országos elnöke, Biró István, a szomszédos Ujpesti Gyülekezet véneje, Kondor Gyula, az Alsóhegy-utcai (Árvaházi) Gyülekezet diakonusa. Kiss Mihály és Bodó Károly, a Váci-uti Gyülekezetek diakonusai. Legjobb emlékezetem szerint Gábos Imre, a gyülekezetnek ezidőtájt lelkipásztora nem tudott bejönni a pestkörnyéki Erdligetről a légiriadó és bombázások miatt. Nem illelt őt szemrehányás ezért, hiszen mint mondtam, magam is majdnem lemaradtam a saját lelkipásztori felavatásomról!

(Folytatjuk)

MAGAMRÓL

Irta: Fülöp Árpád

Nagyon szerényen és nagyon alázatosan szeretnék bocsánatot kérni azon drága testvéreimtől, akik írásaimon megbotránkozásuknak adtak kifejezést — arra való hivatkozással, — hogy én nem irhatok bibliai tanulmányt, mert hát nem végeztem teológiát. Ez így igaz, mert csak egy négy évfolyamos bibliai iskolát végeztem Budapesten, ezt is esti óráimban, a napi munkám végzése után, amikor is munkahelyemről utaztam be a Kálvin térre, ahol ez iskola létezett. Mégis az bátorít, hogy Péter, János és Jakab sem végeztek teológiát, de mégis írni merészeltek, sőt nagyon sok teológus még ma is tanulhat e tanulatlan emberektől és tanul is...

Hogy mégis most újból irok, teszem ezt azért, mert úgy New Yorkban, mint máshol is, többen tették fel a kérdést: "Miért maradtak el cikkeim?" Többen Clevelandon arra kértek, hogy lapunkon keresztül mutakozzunk be a testvériségnek, mert csak a nevem ismerik, de nem tudják, hogy ki vagyok...?

Nos, ha én magamról akarok írni, hát sok különöset nem irhatok. Erdélyben láttam meg a kék eget, ott ringot bölcsőm, onnan kerültem fel Budapestre mesterséget tanulni. Pesten kitanultam a szakmám, amelyben ma is dolgozom. Megtérésemről sem irhatok valami különöset... Már gyermekkoromban ismertem hívő éneket. Falunkban nagy gyülekezet van ma is, iskolai barátaim e gyülekezet vasárnapi iskolájából kerültek ki. Sze-

rettem a hívő fiukat, mert azok soha sem vertek meg. Ugyanis a fiuk szeretnek verekedni és hát kit verhetnének meg, ha nem azokat, akiknek a templomán Dávid csillaga ragyog. De a többi fiuk segítettek magukon. Szüleiknek boltjuk volt és egy pár szem cukorral el tudták kerülni a megveretést. Nekünk kocsmánk volt és hát én nem vihettem pálinkát, bort vagy sört, hogy ne verjenek meg, így ezért sokszor mentem haza jól elagyabulálva. Viszont a hívő fiuk soha nem verekedtek. Ezért lettek ők barátaim.

Amikor Pestre kerültem, jártam az utcákat, elhelyezkedést keresve. Egy helyen kiírva láttam: "Jó házból való fiu, tanulónak felvétetik". Gondolkoztam. Házunk elég jó, sőt, kettő is van. Bementem. Megnézték iskolai bizonyítványomat, felvettek tanulónak. Mikor beléptem, tudtam meg, hogy hívő emberek közé, a Baptista nyomdába kerültem.

Hetek-hónapok teltek. Váartam, hogy valaki meghív az imaházba, mely a nyomda fölött volt, de senki sem hívott meg. Ugyvélték, hogy az ilyen fiut ugys hiába hívnak. Pedig én elmentem volna.

Egy vasárnap délután aztán mégis meghívott valaki. Ültem a Rákoczi-téren, amikor mellém ül valaki. Kezében Biblia. Beszélgetni kezd velem. Én már ismertem a Bibliát, az ótestamentumi történetekből sokat, kivülről még odahaza meg kellett tanulnom. A vége a beszélgetésnek az volt, hogy meghívott az egyik Bap-

tista gyülekezetbe. (Istentől e nagyon megáldott életü férfit már az Urnál van, temetésén a sirbahelyezési beszédet, nekem kellett mondanom). Én elmentem a gyülekezetbe és ott is maradtam. Dicsőség Istennek.

Pár év múlva, egy imaórán nagyon kértem Istent, hogy adjon élettársat. Azért könyörögtem csendben, hogy az Ur mutassa meg, melyik leány volna "hozzám illő" feleség. És Isten felelt imámra. Egy fiatal leány kezdett hangosan imádkozni. Nagyott dobbant a szívem. És bennem megszólalt az isteni hang: "Íme a hozzád illő leány". Pár hónap múlva megvolt a menyegző.

Most már együtt munkálkodtunk a feleségemmel. Főleg az utcamiissziót szerettem. Majd külkerületre költöztünk, Budapest 16. kerületébe, ahol a gyülekezet mint gyülekezeti vént, pásztorává választott. A beiktatást, illetve felavatást, idb. Udvarnoki András végezte. (Magyarországon ma is vannak teológiát nem végzett lelkipásztorok, sőt Isten nagyon megáldott egy férfit, aki első az igeszólásban, minden igeszóló között, aki a szöveség elnöke ma is, de aki soha nem végzett iskolai teológiát, de a Szent Lélek iskolájában tanult. Odahaza, hatszáz igehirdetési helyiség van, de nincs csak száz prédikátor. Ötszáz helyen a diakónusok prédikálnak.)

Életünk nem volt zökkenőmentes. Főleg a külső, politikai üldöztetés viselt meg bennünket. Be kellett járnom a deportáció poklát. Öt testvérem, férjeik vagy feleségeik és gyermekeik, összesen 28 személyt gyilkoltak le a gázkamrában, Auschwitzban. Én isteni gondviselés által vissza kerültem. De utána, itthon is minden napnak meg volt a maga izgalma, nyugtalansága, sőt a helybeli gyülekezeti szolgálatot, külső hatásra abba kellett hagynom. Ekkor léptem az országos evangélizáció szolgálatába. Utaztam vonaton, autóbusszon, kerékpáron, gyalog. Nagyon áldott hat esztendő telt el így. De evangélizációs élményeimről, Isten segítségével legközelebb irok.

(Folytatjuk.)